27/09/2019

Το “ουδετερόθρησκο” κλονίζει τον αξιακό πυρήνα του Συντάγματος

/ Επικαιρότητα

Την επόμενη Τετάρτη 2 Οκτωβρίου, αναμένεται να συνεχιστεί στην Ειδική Επιτροπή της Βουλής η συζήτηση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος αναφορικά με τα άρθρα άρθρων 3 (παρ. 1,2,3) 13 (παρ. 5), 33 και 59 που αφορούν τις σχέσεις κράτους-εκκλησίας και τον πολιτικό όρκο.

Στην παρέμβαση του ο Βουλευτής Ροδόπης και Πρόεδρος της Επιτροπής Ευριπίδης Στυλιανίδης υποστήριξε ότι η κατάργηση του θρησκευτικού όρκου και η επιβολή του «Ουδετερόθρησκου Κράτους» οδηγεί σε ένα «Θρησκευτικά Αδιάφορο Κράτος», κάτι που κλονίζει τον Αξιακό Πυρήνα του Συντάγματος μας και μας απομακρύνει από την πολιτιστική και ιστορική μας ρίζα

Η Εισήγησή του στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Μέσα σε ένα ρευστό, απρόβλεπτο και ραγδαία μεταβαλλόμενο περιβάλλον, όπου η

παγκοσμιοποίηση συνθλίβει εθνικές ταυτότητες, κλονίζει κρατικές οικονομίες και ‘κλονοποιεί’ πολιτιστικά μοντέλα, η Ευρώπη παρά τη μεγάλη κρίση που βιώνει, καλείται να προστατεύσει τον πολυπολιτιστικό της χαρακτήρα, να σεβαστεί τις ιδιαιτερότητές των κρατών-μελών της και να μετεξελίξει τη διαφορετικότητα και την παράδοση της κάθε εθνικής κοινωνίας από αιτία σύγκρουσης, δηλαδή μειονέκτημα του παρελθόντος, σε αφορμή συνάντησης και συνεννόησης των πολιτισμών, δηλαδή σε συγκριτικό πλεονέκτημα του μέλλοντος.

Εργαλείο για την επίτευξη αυτού του στόχου, εκτός από το νεότευκτο Κοινό Ευρωπαϊκό Θεσμικό Πλαίσιο είναι και τα Εθνικά Συντάγματα.

Το Ελληνικό Σύνταγμα από το 1975 και μετά αποδεικνύεται ανθεκτικό, επειδή συνδυάζει τον αυστηρό με τον ανοιχτό του χαρακτήρα.

Είναι αυστηρό διότι διαφυλάττει αναθεώρητο, σε δέσμη συγκεκριμένων διατάξεων που αναφέρονται στο άρθρο 110, τον Αξιακό Κώδικα του Πολιτισμό μας και τον σκληρό πυρήνα του Δημοκρατικού μας Πολιτεύματος.

Ένα από τα άρθρα αυτά είναι το 13 παρ.1 περί Θρησκευτικής Ελευθερίας και σε αυτό θα επανέλθω.

Είναι επίσης ανοιχτό διότι αφήνει περιθώρια προσαρμογής στον κοινό νομοθέτη και ευελιξία παρακολούθησης των Ευρωπαϊκών και Διεθνών εξελίξεων, ώστε να μην ξεπεραστεί ή οδηγηθεί σε θραύση το θεσμικό μας πλαίσιο.

Το Ευρωπαϊκό πλαίσιο που είναι υπέρ νομοθετικής ισχύος, όσον αφορά στην εξεταζόμενη σχέση κράτους-εκκλησίας είναι σαφές:

• Η Ευρωπαϊκή Συνθήκη του Άμστερνταμ στο άρθρο 11 δέχεται ότι: « Η Ευρωπαϊκή Ένωση σέβεται και δεν προδικάζει το σύμφωνο προς το εθνικό καθεστώς των Εκκλησιών και των Θρησκευτικών ενώσεων ή κοινοτήτων στα κράτη μέλη, ενώ σέβεται και το καθεστώς των ομολογιακών και φιλοσοφικών ενώσεων».

• Στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και στο Χάρτη Θεμελιωδών Ελευθεριών δεν υπάρχει ρητά γραμμένη η αφηρημένη έννοια του ¨Ουδετερόθρήσκου Κράτους¨ αλλά συνάγεται από την έννοια της Θρησκευτικής Ελευθερίας του άρθρου 9 που είναι ευρύτερη.

• Άρα σε κάθε Κράτος από τα 47 μέλη της Μεγάλης Ευρώπης η σχέση πολιτείας - εκκλησίας ρυθμίζεται με διαφορετικό τρόπο, στη βάση της ιστορικής και συνταγματικής τους παραδόσης, αλλά πάντα υπό το πρίσμα της θρησκευτικής ελευθερίας, όπως την ερμηνεύει το δικαστήριο του Στρασβούργου (Ευρωπαϊκό

Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, απόφαση LAUTSI για το σταυρό στις σχολικές τάξεις στην Ιταλία).

Ακόμα και στις ΗΠΑ, το κατεξοχήν ουδετερόθρησκο κράτος, είναι αδιανόητη η απαγόρευση του θρησκευτικού φαινομένου στο δημόσιο χώρο. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ ορκίζεται δημόσια επί της Βίβλου.

• Ο τρόπος με τον οποίο η πλειοψηφία της προ-αναθεωρητικής Βουλής του ΣΥΡΙΖΑ επιδιώκει να αναθεωρήσει τις διατάξεις των άρθρων 3 παράγραφοι 1,2,3 και να θεσπίσει σχετική ερμηνευτική δήλωση καθώς και 13 παράγραφος 5 αποτελεί ιδεολογικοποίηση της αναθεωρητικής διαδικασίας και όχι θεσμική εθνικοπολιτική και δικαιοπολιτική προσέγγιση.

• Το αφηρημένο της έννοιας ¨ουδετερόθρησκο κράτος¨ οδηγεί μάλλον σε ένα κράτος ¨θρησκευτικά αδιάφορο¨ , κάτι που σαφώς μπορεί να κλονίσει τον Αξιακό Πυρήνα του Συντάγματός μας και να μας απομακρύνει από τη Συνταγματική και ιστορική μας ρίζα.

• Το κατεξοχήν άρθρο που προσδιορίζει τις σχέσεις Κράτους-Εκκλησίας δεν είναι το άρθρο 3 του Συντάγματος, το οποίο περισσότερο αποτυπώνει την ιστορική και Συνταγματική μας παράδοση από τα πρώτα Ελληνική Συντάγματα μέχρι σήμερα, αλλά το άρθρο 13 παράγραφος 1 που αποτελεί θεμελιώδη διάταξη που σύμφωνα με το 110 παράγραφος 1 του Συντάγματος δεν αναθεωρείται.

Η θεμελιώδης έννοια της Θρησκευτικής Ελευθερίας μάλιστα δεν προσδιορίζει μόνο τη σχέση Κράτους και Ορθόδοξης Εκκλησίας αλλά και τη Σχέση του Κράτους και με όλες τις άλλες θρησκείες, τα δόγματα και εν γένει τις θρησκευτικές κοινότητες.

• Οι σχέσεις αυτές είναι ήδη με επιτυχία Συνταγματικά ρυθμισμένες και μάλιστα στη βάση και του άρθρου 4 που κατοχυρώνει την θρησκευτική ισότητα. Κάθε λοιπόν ιδεοληπτική επαναπροσέγγιση των άρθρων 3 και 13 είναι άστοχη διότι δεν μπορεί να διαταράξει μία επιτυχή και τη λειτουργική ομαλότητα των τελευταίων 44 ετών.

• Πέραν αυτού, τα ιδεολογικοπολιτικά παιχνίδια με τα άρθρα 3 και 13 μπορεί να ακουμπήσουν σε μια ευαίσθητη περίοδο, διεθνώς και ένα δεύτερο σύστημα σχέσεων έξω από τη σχέση Κράτους-Ορθοδόξου Εκκλησίας-άλλων δογμάτων.

Το δεύτερο αυτό σύστημα σχέσεων είναι αυτό μεταξύ Ελληνικού Κράτους – Εκκλησίας της Ελλάδος – Οικουμενικού Πατριαρχείου ως «ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ».

Αυτή η σχέση προσδιορίστηκε με επιτυχία στο παρελθόν και δεν πρέπει επουδενί να επιτρέψουμε να κλονιστεί (ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ 1850, ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ 1828)

• Για να διαμορφωθεί και να εδραιωθεί ένα τέτοιο πλέγμα σχέσεων που προστατεύει την ιστορική μας ρίζα, και τη πολιτιστική μας ταυτότητα, που σέβεται τη διαφορετικότητα των άλλων δογμάτων και κάνει πράξη την απόλυτη θρησκευτική ελευθερία, που αναγνωρίζει την μεγάλη συνεισφορά της Ορθοδοξίας στο έθνος και τη δημοκρατική λειτουργία της πολιτείας έγιναν πολλοί αγώνες και απίστευτες θυσίες, τόσο από κληρικούς όσο και από λαϊκούς.

Το ιδιαίτερο νομικό αυτό καθεστώς του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου της Αυτοκεφάλου Εκκλησίας μας, του Αγίου Όρους, της διακριτής και οριοθρτημένης σχέσης Πολιτείας και Εκκλησίας, του απόλυτου σεβασμού των άλλων δογμάτων το προστατεύσαμε και το διασώσαμε ακόμη και εντός του «ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ».

Λειτούργησε με επιτυχία και χωρίς κανένα πρόβλημα σε συνταγματικό επίπεδο.

Αν θέλουμε λοιπόν να κάνουμε κάποιες προσαρμογές στη νέα εποχή τότε κατάλληλος είναι ο κοινός Νομοθέτης που διαθέτει μεγαλύτερη ευελιξία και ταχύτητα, χωρίς να αγγίζει τον αξιακό μας πυρήνα.

Για τους λόγους αυτούς, η Νέα Δημοκρατία δεν συμπράττει σε αυτή την ιδεολογικά φορτισμένη αλλά θεσμικά άστοχη αναθεωρητική προσέγγιση των σχετικών άρθρων 3 και 13.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Απορρίπτει η ΝΔ την πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για συνταγματική αναθεώρηση διατάξεων για την Εκκλησία